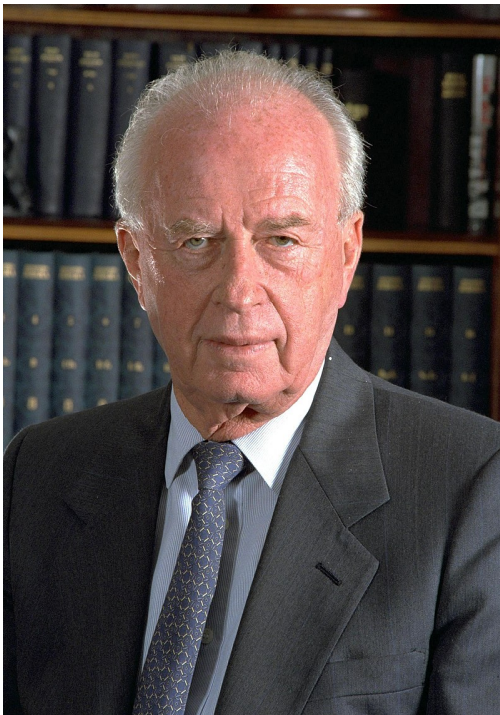

מאורות אל העבר

כב סיון תשנב | 23/06/1992

ויקיפדיה יעקב סער

מהפך 1992

"ישראל מחכה לרבין", הייתה סיסמת הבחירות ששטפה את ישראל במהלך קיץ 1992. למרות ההצלחות המדיניות הרבות, דיכוי האינתיפאדה הראשונה ומעל הכול - קליטת העלייה ההמונית מרוסיה ומאתיופיה שהובילה ממשלת יצחק שמיר, הרי שפילוגים קשים בימין, פרשיות שחיתות שנקשרו לאנשי השלטון, וקשיים כלכליים (למפרע זמניים) שנבעו מקליטת העלייה ההמונית הובילו למהפך. מפלגת העבודה, שלאחר שנים רבות בראשות שמעון פרס העדיפה על פניו הפעם את יצחק רבין שנתפס כ"מר ביטחון" והרמטכ"ל המהולל של מלחמת ששת הימים, זכתה בניצחון מוחץ. בכ"ב בסיוון תשנ"ב (23.6.1992) התחולל המהפך השני, ומפלגות השמאל שבו, לאחר חמש עשרה שנה של שלטון הליכוד או של ממשלות אחדות, לכס השלטון. ימיה של ממשלת רבין שהוקמה בעקבות המהפך היו קצרים וסוערים. היא קידמה (בניגוד להתחייבויות הבחירות שלא לעשות כן) משא ומתן על מסירת הגולן לסוריה תמורת שלום (שכשל), והובילה לחתימת הסכם אוסלו, אחד התהליכים השנויים במחלוקת ביותר בתולדות המדינה שגרם לשסע עצום בעם, ובשיאו נרצח ראש הממשלה יצחק רבין בידי המתנקש יגאל עמיר.

